

N:o 176.

Af Herr A. J. Sandstedt: Angående skyldighet för vederbörande domhafvande att å de för in-tecknings vinnande vid domstol företedda åtkomsthandlingar teckna bevis om meddelad in-teckning.

Som det ofta är förenadt med ej blott kostnader utan ock en betydlig tidspillan, att domhafvanderne, som ofta bo ganska aflägsset, anskaffa gravationsbevis, då sådana behöfva af fastighetsegare företes i och för penningars upplånande mot erbjuden säkerhet af in-teckning i låntagares fastighet; samt dessa besvär och kostnader lätt skulle kunna undvikas, derest domhafvanderne förstän-digades att å de åtkomsthandlingar, som vid in-teckningars erhållande företes för hvarje gång in-teckning fastställes, göra officiel anteckning om, huru stor del af den ifrågakomna fastigheten då in-tecknades och af hvad beskaffenhet in-teckningen vore. Hvarje fastighetsegare kunde då ständigt meddela tillförlitliga uppgifter om, till hvad belopp hans fastighet vore graverad, och långifvare riskerade icke, såsom nu ofta händer, att till säkerhet för sina försträckningar få emottaga in-teckningar af föga eller intet värde. Huruvida dylika af mig föreslagna anteckningar kunde tillmätas det vitsord, att med ledning endast af dem liqvitationer in-teckningshafvare emellan kunde verkställas efter exekutiv försäljning af en in-tecknad fastighet, lemnar jag derhän; men den vinst, som i förstnämnda hänse-ende genom förslagets antagande skulle å flera håll beredas, anser jag vara så stor, att jag vågar föreslå, att Riksdagen för sin del ville besluta:

att å de åtkomsthandlingar, som vid in-tecknings erhållande i fast egendom vid domstolarne företes, domhafvanderne måtte varda ålagdt göra officiel anteckning om den in-teckning, som för hvarje gång beviljas, och i huru stor del af fastigheten in-teckning meddelas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1868.

A. J. Sandstedt
från Jönköpings län.